

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤษฎา อรุณวงศ์ ณ อยุธยา .รายงานขั้นสุดท้าย โครงการจัดทำการศึกษาเพื่อพัฒนาเส้นทางเดินเท้าเพื่อการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร.การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ,2531
- จำนรรจา ชัยโชติชัย .การศึกษาเอกลักษณ์ของการใช้ที่ดินย่านศูนย์กลางธุรกิจการค้าใจกลางกรุงเทพมหานคร, กรณีศึกษาเขตธุรกิจ สีลม-สุรวงศ์ และพื้นที่ที่เกี่ยวข้องของเขตบางรัก วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2539
- ชัชวาล วัฒนบรรจง. แนวทางการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาจราจรด้วยการเปิดเขตเดินเท้าพิเศษในย่านสีลม กทม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2539
- ปรีชญา มหัทธนะทิวี. แนวทางการกำหนดมาตรการควบคุมเกี่ยวกับที่จอดรถยนต์ สำหรับอาคารในพื้นที่ที่มีบริการระบบขนส่งมวลชน : กรณีศึกษาย่านศูนย์กลางธุรกิจ ถ.สีลม. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2538.
- นิรุทธิ์ ภูษณงค์ .หลักและวิธีการกำหนดพื้นที่เดินเท้านอกอาคารย่านการค้าหนาแน่นของเมือง . รายงานวิจัยภาควิชาออกแบบและวางผังชุมชนเมือง บัณฑิตวิทยาลัย ศิลปากร ,2530.
- สรารุช ฉัตรเดชา . การใช้ประโยชน์พื้นที่โล่งในย่านพาณิชย์กรรมของกรุงเทพฯ กรณีศึกษาบริเวณถนนสาทร สีลม สุรวงศ์, วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต ภาควิชาวางแผนภาคและเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2543.
- อรวรรณ ศรีอุดม .วันวาน...กับวันนี้ของถนนสีลม. กรุงเทพมหานคร .อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป. พฤศจิกายน ,2535.

ภาษาอังกฤษ

- Alexander, Chistopher. The timeless way of building. New York: Oxford university press 1979.
- Appleyard, D. Livable street. Berkeley university of California press 1981.
- Architektur wettbewerb. Town centers- pedestrian areas. Stuttgart : Lari Krammer, 1973.

- Architektur wettbewerb. *Pedestrian areas, openspaces*, Stuttgart : Lai Krammer, 1978.
- Brambilla, Roberto, 1939. *For pedestrians only : planning, design and management of traffic – free Zones*. New York : Whitney Library of design, 1977.
- Chapin, F.S. *Urban Landuse planning*. (n.p.): Library of design, 1957.
- Edward T.Hall. *The Hidden Dimensions*. New York: Anchor books, 1969.
- Fruin, J.J. *Pedestrian Planning and design*. Metropolitan Association of Urban Designers and Enviromental Planners. New York, U.S.A.1971.
- Gehl, John. *Life between building :using public space*. New York : Van Nostranremhold. 1987.
- Hecksher, A. *open spaces : The life of American cities*. New York: Harper & Row 1977.
- Jacob, A.B. *Great street*. The MIT press. Cambridge., MA., 1993.
- Lynch, K. *Openness of open spaces*, In T. Banerjee & M. southworth (Eds.), *City sense and city dedign : writings and project of Kevin Lynch (pp. 396 -412)*. The MIT press. Cambridge.,MA., 1972-1990
- Pushkarev, Boris, with Jeffrey M. Zupen. *Urban space for pedestrians*. The MIT press. Cambridge, 1978.
- Rubenstein, Harvey M. *Pedestrian malls, streetscapes ,and urban spaces*, NY : John Wiley & Sons, 1992.
- Shinar, david. *Psychology on the road : The human factor in traffic safety*. New York : Wiley, 1978.
- Smithson, Alison & peter. *Urban structuring*. London : Studio vista, 1967.
- Tanaboriboon, v., Sim Siang Hwa and Ching hoong Chor. *Pedestrian Characteristics strdy in Singapore*. *Journal of transportation Engineering*. 112,3(1986) : 229 - 235.
- Tester, K. (ED.). *The flaneur*. New York Routlrdge, 1994.
- Whyte, William Hollingsworth. *The social life of small urban spaces*. Washington D.C : Conservation Foundation, 1980.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 ที่มีการกำหนดระยะร่นของอาคาร ตามความกว้างของเขตทางสาธารณะที่ติดกับอาคารนั้น โดยให้ร่นระยะ 3 และ 6 เมตรเป็นอย่างต่ำ สำหรับอาคารที่สร้างริมเขตทางที่มีความกว้างน้อยกว่า 6 และ 10 เมตรตามลำดับ และให้ ร่นอาคารเป็น ระยะ 1/10 ของความกว้างของเขตทางฯ ในกรณีที่เขตทางฯ มีความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป (สถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์, 2538: 5_33 – 5_44) กฎกระทรวงฉบับที่ 33 (พ.ศ.2535) ออกตามความใน พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ได้กำหนดระยะร่นใหม่ ให้ไม่น้อยกว่า 6 เมตรโดยรอบอาคาร สำหรับอาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 23 เมตรขึ้นไป หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีพื้นที่รวมตั้งแต่ 10,000 ตารางเมตร ขึ้นไปโดยเฉพาะ พร้อมทั้งได้กำหนดอัตราส่วนของที่ว่างอันปราศจากสิ่งปกคลุมต่อเนื่องที่ดินในแปลง (open space ratio---OSR) ให้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 สำหรับอาคารอยู่อาศัยและไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 สำหรับอาคารพาณิชย์ อาคารสาธารณะและอาคารอื่นที่ไม่ได้ใช้เป็นที่พักอาศัย (สถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์, 2538: 3_138)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดสภาพทางกายภาพของพื้นที่โล่งมีสาระสำคัญประกอบด้วย

1. การควบคุมขนาดและสัดส่วนของพื้นที่โล่ง แบ่งออกเป็น (ก) การกำหนดระยะถอยร่นของอาคาร เป็นการควบคุมในเชิงปริมาณ โดยกำหนดระยะร่นตายตัวไม่ต่ำกว่า 6 เมตร รอบอาคารสูงและอาคารใหญ่พิเศษและกำหนดระยะร่นโดยขึ้นอยู่กับตามความสูงของอาคารและความกว้างของเขตทางสาธารณะที่ต่อเนื่องกันสำหรับอาคารทั่วไป และ (ข) การกำหนดสัดส่วนพื้นที่โล่งว่างต่อพื้นที่ดิน (OSR) โดยแยกตามประเภทการใช้ที่ดิน ร้อยละ 30 สำหรับการใช้ที่ดินประเภทพักอาศัยหรือประเภทผสมผสานที่มีที่พักอาศัยร่วมด้วย และร้อยละ 10 สำหรับการใช้ที่ดินประเภทพาณิชย์กรรมและประเภทอื่นนอกเหนือพักอาศัย
2. การควบคุมขนาดและความสูงของอาคาร โดยใช้การกำหนดสัดส่วนพื้นที่ใช้สอยในอาคารต่อพื้นที่ดิน (FAR) ในอัตราส่วน 10 :1 สำหรับอาคารสูงและอาคารใหญ่พิเศษ และกำหนดความสูงของอาคารทั่วไป โดยให้ขึ้นอยู่กับความกว้างของเขตทางสาธารณะที่ต่อเนื่องกัน สำหรับอาคารทั่วไป (โดยทั่วไป กำหนดความสูงอาคารไม่เกิน 2 เท่าของระยะจากแนวเขตทางสาธารณะด้านตรงข้ามถึงผนังอาคาร)

หมายเหตุ ประมวลจากข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 และกฎกระทรวงฉบับที่ 33 เรื่องอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ พ.ศ. 2535 ออกตามความในพ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ; “อาคารสูง” หมายถึง อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 23 ชั้นขึ้นไป โดยวัดจากพื้นดินถึงพื้นดาดฟ้าหรือยอดผนังอาคาร ; “อาคารขนาดใหญ่พิเศษ” หมายถึงอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมตั้งแต่ 10,000 ตร.ม.ขึ้นไป

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสมฤทัย เล็กศรีสกุล เกิดวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีภูมิสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2541 และเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาออกแบบชุมชนเมือง หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ.2543

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย